

**PORADNA PRO OBĚTI NÁSILÍ
DĚTSKÉ KRIZOVÉ CENTRUM
CENTRUM PRO ZDRAVĚ FUNGUJÍCÍ RODINU**

NOMIA, z.ú.
TRÍDA EDVARDA BENEŠE 575, 500 12
HRADEC KRÁLOVÉ
IČ: 030 87 379
TEL.: 606 824 104
E-MAIL: PORADNA@NOMIAHK.CZ
WEB: WWW.NOMIAHK.CZ

Tři sestry

Nikolka má na hlavě polštář, snaží se jím zacpat uši a k smrti vyděšenýma očima pokukuje po Tereze. Ta leží zdánlivě apaticky na posteli schoulená do klubíčka. Její bezmoc se přetavila v nekonečnou touhu zmizet. Lence, jejich nejstarší sestře, se to přece podařilo! Otcův zlověstný křik přerušuje až tupý zvuk dopadu matčina těla na dlažbu a řinčení předmětů, které popadaly na zem. Třísknutí zabouchnutých dveří. Ticho, přerušované jen občasnými vzdáleným zvuky matčina tlumeného pláče. Teď už se jen opatrně podívat, jestli je celá, pomyslí si Tereza a modlit se, aby se vrátil co nejpozději a rovnou usnul.

Pár dní na to zvoní zvonek, Tereza jde otevřít, jsou tam nějaké cizí postarší dámy, představují se jako sociální pracovnice z ochrany dětí. Vyptávají se na vše možné, jak to u nich v rodině funguje a vůbec projevují velkou starost o ně i o matku.

Přijdou ještě jednou. Tentokrát je odvezou k babičce a domů už se ani jedna ze sester nevrátí. Tereze běží hlavou nesourodé myšlenky, Nikolka jí pořád obtěžuje s tím, že jí chybí máma. Mně přece chybí taky, zatraceně! Ale to ostatní mi teda rozhodně nechybí, věčný křik, strach, nejistota, takhle se žít přece nedá! A matka na tom má podíl! Tereza je zvyklá se o Nikolku starat, dělá jí beztak druhou mámu už já nevím jak dlouho. Nejstarší Lenka dělá, co může, chtěla by mít holky u sebe a babička to dlouhodobě nezvládne. Sedí doma ve svém miniaturním bytě a je neskonale šťastná. Kdyby jí někdo ještě před měsícem řekl, že sestry z toho pekla někdo vytáhne, nevěřila by mu. Radost ale kalí pomalu vykukující bezmoc z toho, že nemá prostředky na to, aby všechno zvládla. Větší byt seženeme, ale co dál... Jedna z těch úřednic jí dala kontakt na pomáhající organizaci, kam sestry dochází pro psychologickou podporu. Mají kontakty a můžou v některých ohledech pomoci. Taky jí tam poradí, jak požádat o výživné pro holky a vůbec, co všechno je potřeba teď podniknout.

Ve stejnou dobu, ale úplně jinde, se panu Zdeňkovi honí hlavou spousta myšlenek. Jeho vlastní dcery jsou pryč, odrostly, studují a bydlí v jiném městě. Ten vysněný nábytek v holčičím pokojíku jen posmutněle dokládá, že jejich dětství je nenávratně pryč. Co by asi některé děti daly za to, moci být v takovém útulném prostředí. Máme štěstí, nám se zatím daří, přemítá v duchu. Najednou dostane nápad.

Horečnatě hledá kontakt na tu sympatickou pracovníci z pomáhající organizace. Ona přece zná možnosti pro dárce, je navázaná na potřebné děti, zkrátka možná ví, kam a komu to dát.

Lenka je nadšená. To budou holky koukat, kompletně celý dívčí pokoj, to je fantazie! Jenomže jak to do bytu dostat? Nabízí se ochotný majitel menší autodopravy, který nábytek bezplatně odveze. A studenti praktikanti z univerzity ať se činí v nakládání a montáži.

Tereza s Nikolou se za nějaký čas vrací ze školy a už ve dveřích cítí, jak se Lenka v kuchyni činí. Opravdu se chce o mladší sestry co nejlépe postarat. Voní to fakt nádherně. Tři sestry se sejdou v kuchyni. Dneska budou společně psát dopis mámě.

Poznámka pod čarou:

NOMIA, z.ú. je dětské krizové centrum a poradna pro oběti násilí. Poskytuje terapeutickou podporu a sociální práci dětem i dospělým. Velkou součástí tohoto příběhu jsou pan Zdeněk Rybczuk s manželkou, kteří darovali nábytek do dětského pokoje včetně dalšího vybavení. Stejnou měrou přispěla také paní Michaela Bauerová a její rodina, a to poskytnutím finančního daru, který pokryl další potřebné věci. Se stěhováním nábytku pomohli studenti Univerzity Hradec Králové a pracovníci Nomia ve svém volném čase.